

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. Перник, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно
гражданско дело № 20231700500724 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XX и XXV от ГПК.

С решение № 784 от 12.07.2023 г., постановено по гр.д. № 397/2023 г. на Районен съд Перник, е признато за установено на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за незаконно и е отменено уволнението на А. М. А., извършено със Заповед № *** г. на Изпълнителния директор на „Топлофикация-П.“ АД.

На осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ А. М. А. е възстановен на предишната си работа на длъжност „***“ към звено МПС в „Топлофикация-П.“ АД.

На осн. чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ „Топлофикация-П.“ АД е осъдено да заплати на А. М. А. сумата от 5404,33 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в периода от 02.12.2022 г. до 02.06.2023 г., като искът е отхвърлен за разликата до пълния предявен размер от 5844,72 лв.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от „Топлофикация-П.“ АД, с която се иска отмяната му за уважената част от исковете. Жалбоподателят поддържа, че към момента на връчване на предизвестията – *** г., ищецът не се е ползвал със защитата по чл. 333 КТ, тъй като е било издадено разрешение от Инспекция по труда за неговото уволнение.

Въззиваемият не е подал отговор на въззивната жалба. Оспорва жалбата със становище в открито съдебно заседание.

По валидността на решението и допустимостта му в обжалваната част:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част.

Решението е допустимо – налице са процесуалните предпоставки за съществуване и упражняване на правото на иск, като контролираният съд се е произнесъл при спазване на диспозитивното начало в исковия процес (чл. 6, ал. 2 ГПК).

По правомощията на съда относно правилността на решението:

По въпросите за правилността на решението съдът е ограничен от конкретните оплаквания в жалбата освен когато следи служебно за интереса на някоя от страните, констатира нарушение на императивна материална норма (т. 1 от ТР 1/2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС) или нищожността на правни сделки и отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства (ТР 1/2020 г. по тълк.д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС).

В обхвата на посочените правомощия Окръжен съд Перник намира за установено от фактическа страна следното:

Пред въззивния съд не е спорна следната фактическа обстановка:

Ищецът А. М. А. е работил по трудово правоотношение при ответното дружество „Топлофикация-П.“ АД на длъжност „***“. На *** г., в 07.30 ч., работодателят му връчил предизвестие, че след изтичане на срок от 30 дни трудовото правоотношение ще бъде прекратено поради промяна на щатното разписание и съкращаване на щата. Със заповед № *** г., връчена на *** г., работодателят прекратил правоотношението считано от ***г., без да спазва даденото предизвестие.

С експертно решение № *** г. на ТЕЛК при УМБАЛ „Св. Ив. Рилски“ ЕАД на ищеца е определена инвалидност от 50 % поради професионално заболяване, изразяващо се в ***** и датиращо от *** г.

С експертно решение на № *** г. на ТЕЛК при МБАЛ „Р. А.“, гр. П. на ищеца е определена нетрудоспособност от 60 % поради наличието на множество заболявания, сред които ***** като общо заболяване и ***** като общо и професионално заболяване. Ищецът е представил това експертно решение на работодателя на *** г. в 10.00 ч.

Работодаателят, от своя страна, е получил разрешение от Инспекция по труда (ИТ) и утвърдително мнение от ТЕЛК за уволнението на ищеца преди представянето на това последно експертно решение.

Като допълнение към тази безспорна фактическа обстановка следва да бъде отбелязано обаче, че първоинстанционният съд не е констатирал в мотивите си същественото обстоятелство, че с писмо с вх. № *** г. „Топлофикация-П.“ АД е получила от РЗИ П. експертното решение на ТЕЛК от *** г.

При тази фактическа обстановка Окръжен съд Перник намира от правна страна следното по конкретните оплаквания на жалбоподателя:

Не е спорно между страните, че ищецът е трудоустроен, страда от посоченото професионално заболяване и при уволнение поради съкращаване на щата (чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 КТ) се ползва от предварителната закрила по чл. 333, ал. 1, т. 2 и 3 КТ и по чл. 333, ал. 2 КТ. Не е спорно също, че е предвидено в колективния трудов договор, че уволнението на ищеца поради съкращаване на щата може да бъде извършено единствено след съгласието на синдикалния орган в предприятието на НСФЕБ, тоест ищецът се ползва и от допълнителна защита по чл. 333, ал. 4 КТ. Следователно, за да е законосъобразно прекратяването на трудовото му правоотношение е необходимо предварителното разрешение на Инспекцията по труда, мнението на ТЕЛК и съгласието на НСФЕБ, които становища са дадени във връзка с това професионално заболяване. Спорно между страните е дали ищецът се ползва със същата предварителна закрила във връзка с констатираното с експертното решение на ТЕЛК

от *** г. общо заболяване *****.

Предварителната закрила по чл. 333 КТ има обективен характер и цели да запази работника от неблагоприятните последици на уволнението по социални и хуманни критерии. Ето защо, за нейното приложение няма значение дали работникът е изпълнил задълженията си по чл. 2 от Наредба № 5 от 1987 г. за болестите, при които работниците, боледуващи от тях, имат особена закрила съгласно чл. 333, ал. 1 от КТ, а има единствено значение дали към датата на връчване на заповедта за уволнение работникът е страдал от заболяване, посочено в чл. 1 от Наредбата. Практиката допуска само едно изключение от принципа, че закрилата има обективен характер и то е когато работникът умишлено е въвел работодателя в заблуждение, че не страда от заболяване, за което се предвижда закрила. Във всички други случаи неизпълнението на задълженията на работника да уведоми работодателя за заболяването или да представи документи за него няма правно значение за действието на закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 3 от КТ. Тя се прилага независимо от това, дали работодателят е бил уведомен за заболяването на работника и дали са представени медицински документи за него (Р. № 492 от 17.06.2010 г. по гр. д. № 477/2010 г. на ВКС, IV ГО; Р. № 247 от 23.06.2011 г. на по гр. д. № 960/2010 г. на ВКС, III ГО).

От чл. 333, ал. 7 КТ следва, че за да е законосъобразно уволнението, предварителната закрила на работника по този член следва да бъде преодоляна към момента на връчване на заповедта за уволнение. Основателно е оплакването за това, че районният съд е приел, че заповедта за уволнение е връчена на *** г. Характер на заповед за уволнение има връченото на *** г. предизвестие. Със заповедта от *** г. работодателят е определил съобразно правото си по чл. 220 КТ един по-ранен момент за прекратяване на трудовото правоотношение. Волята за прекратяването на трудовото правоотношение е заявена недвусмислено с предизвестията от *** г.

Независимо от това уточнение обаче, крайният извод, че предварителната закрила не е била преодоляна към момента на връчване на заповедта (*** г.) е правилен. Разрешението на ИТ, мнението на ТЕЛК и съгласието на синдикалния орган, поискани от работодателя, се съобразяват с конкретното основание за уволнение на работника и се дават, след като се вземе предвид конкретното му заболяване. В настоящия случай, становищата на посочените органи са дадени въз основа на представеното им решение на ТЕЛК от *** г., в което е посочено единствено професионалното заболяване на ищеца. Впоследствие, въпреки че на *** г. е получил от РЗИ последващото експертно решение на ТЕЛК от *** г., в което е констатирано заболяването *****, работодателят не е поискал актуални становища от компетентните органи по чл. 333, ал. 1, 2 и 4 КТ. Както правилно е отбелязал районният съд, съобразно актуалната МКБ – МКБ-10, поддържана от СЗО при ООН, хроничната ***** (I.25) е родово понятие за няколко заболявания, сред които е и ***** (I.25.5), а ***** е посочена в чл. 1, т. 1 на Наредба № 5 от 1987 г. като болест, за която се изисква предварителната закрила по чл. 333 КТ при уволнение.

От изложеното следва, че към датата на връчване на заповедта за уволнение – *** г., ищецът се е ползвал с предварителната закрила по чл. 333 КТ, като същата е била преодоляна по отношение на професионалното му заболяване (*****), но не и по отношение на общото му заболяване (*****). Предвид това, уволнението му е незаконосъобразно и правилно районният съд го е отменил, възстановил е ищеца на работа и му е присъдил обезщетение за оставането му без работа. Ето защо, поради съвпадане на крайните изводи на първата и на въззивната инстанция, обжалваното решение следва да бъде изцяло потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на въззивното производство разноски се следват на въззиваемия, но същият не е сторил такива.

На осн. чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 ЗА вр. чл. 78, ал. 3 ГПК на адвокат А. А. следва да се определи и присъди възнаграждение за предоставената на въззиваемия в настоящото производство безплатна правна помощ, а именно – сумата от 1620,43 лв. съобразно чл. 7 НМРАВ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 784 от 12.07.2023 г., постановено по гр.д. № 397/2023 г. на Районен съд Перник.

ОСЪЖДА на осн. чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 ЗА вр. чл. 78, ал. 3 ГПК „Топлофикация-П.“ АД, ЕИК 113012360, да заплати на адвокат А. А. сумата от **1620,43 лв.**, представляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на въззиваемия А. М. А..

Решението може да бъде обжалвано в едномесечен срок пред Върховния касационен съд, който срок на основание чл. 315, ал. 2 КТ тече от 20.12.2023 г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____